

Versos de juliol-agost

PER LO GAITER DE CALDERS

Deixeu-me trencar una espasa
per una dona com cal,
la famosa Sor Lucía,
que va armar un digne sidral
fent costat a la Rahola
i a Rakosnik i, lleial,
els va voler dar les gràcies
pel que havien fet i tal,
després que els Tous s'arronsessin,
segons "El Confidencial",
davant del boicot que els feia
l'Espanya inquisitorial
i així van salvar els seus mobles:
la campanya de Nadal.

La Fundació a partir d'ara
Rosa Oriol no es dirà
i amb el nom de Santa Clara
mantindrà el seu tarannà.
Gràcies, Sor, per dar la cara,
pel teu fer clar i català.

Els nostres presos polítics
són encara a la presó,
malgrat que don Mariano
acusat de corrupció,
amb la cua entre les cames
ha tocat el pirandó.
Volem els presos a casa
i ben lliures, sí senyor!,
ja que en els fets de setembre
no va haver-hi rebel·lió
On va ser la violència?
On va ser la sedició?
Jo diria que vaig veure
una manifestació,
continguda pels dos Jordis,
en contra la incomprensió
del govern central que ens nega
l'autodeterminació,
tal com han mostrat les càmeres
d'en Roures, de Mediapro.

Un nou cant dels ocells

Des de l' octubre ençà
el poble català
viu una nit penosa;
els seus representants
estan lligats de mans
en presó tenebrosa.

Per això per tot arreu
som molts que alcem la veu
contra la tirania
i del groc fem el color
que ens don força i braó
per anhelar el nou dia.